

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ογδόντα Τέσσερα

Αποκαλύπτοντας τις Τέσσερις Γενεές του Λαοδικειανού Αντβεντισμού: Ένα Ταξίδι μέσα από τον Βιβλικό Παραλληλισμό και την Προφητική Δοκιμασία

Jeff Pippenger
2024-02-17

Η αλήθεια θεμελιώνεται επάνω στη μαρτυρία δύο ή τριών, και η εφαρμογή των τεσσάρων βδελυγμάτων του όγδοου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ, ως των τεσσάρων γενεών του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, έχει πολλούς μάρτυρες. Σε προηγούμενα άρθρα επισημάνθηκε ότι οι επτά εκκλησίες των κεφαλαίων δύο και τρία της Αποκαλύψεως όχι μόνον αντιπροσώπευαν την ιστορία του σύγχρονου Ισραήλ από την εποχή των αποστόλων έως το τέλος του κόσμου, αλλά και ότι οι επτά αυτές εκκλησίες αντιπροσώπευαν την ιστορία του αρχαίου Ισραήλ από την εποχή του Μωσή έως την εποχή του Χριστού.

Η εκκλησία της Εφέσου αντιπροσώπευε τόσο την πρώτη χριστιανική εκκλησία όσο και τον αρχαίο Ισραήλ από τον Μωσή έως τον καιρό των Κριτών. Η εκκλησία της Σμύρνης αντιπροσώπευε την περίοδο των διωγμών από τον καιρό των μαθητών έως τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Κωνσταντίνο, καθώς και την περίοδο των Κριτών, όταν καθένας έπραττε ό,τι ήταν ορθό στα ίδια του τα μάτια. Η εκκλησία της Περγάμου αντιπροσώπευε την περίοδο του συμβιβασμού από τον Κωνσταντίνο έως την παποσύνη το 538, αλλά και την περίοδο κατά την οποία ο αρχαίος Ισραήλ απέρριψε τον Θεό και εξέλεξε βασιλιά, και συμβιβαζόταν διαρκώς με τα ειδωλολατρικά βασίλεια από τα οποία περιβαλλόταν. Η τέταρτη εκκλησία, τα Θυάτεια, που αντιπροσωπεύεται από την Ιεζάβελ, είναι η περίοδος της παπικής κυριαρχίας από το έτος 538 έως το 1798, καθώς και η εβδομηκονταετής αιχμαλωσία του αρχαίου Ισραήλ στη Βαβυλώνα.

Αυτές οι τέσσερις εκκλησίες αντιπροσωπεύουν επίσης τις τέσσερις γενεές του Αντβεντισμού και παρέχουν μαρτυρία για την εφαρμογή των τεσσάρων βδελυγμάτων του Ιεζεκιήλ στις τέσσερις γενεές. Η αποστασία του 1863 αντιπροσωπεύθηκε από την πρώτη γενεά του αρχαίου Ισραήλ, όπως εικονίζεται με την αποστασία του χρυσού μόσχου του Ααρών. Η πρώτη γενεά περιλαμβάνει τη συμβουλή που δόθηκε στην εκκλησία της Εφέσου, η οποία προσδιορίζει ότι ο λαός του Θεού είχε εγκαταλείψει την πρώτη του αγάπη και χρειαζόταν να μετανοήσει και να επιστρέψει στην πρώτη του αγάπη. Το 1863, η πρώτη αγάπη, όπως αντιπροσωπεύεται από τα κοσμήματα του William Miller (τις θεμελιώδεις αλήθειες, ιδιαιτέρως τους «επτά καιρούς»), παραμερίστηκε, και ο λαός του Θεού νουθετήθηκε να επιστρέψει.

Άλλ' έχω τι κατά σου, διότι αφήκας την πρώτην σου αγάπην. Μνημόνευε, λοιπόν, πόθεν εξέπεσες, και μετανόησον, και ποιήσον τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχέως, καὶ θέλω μετακινήσει τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν δὲν μετανοήσης. Ἀποκάλυψις 2:4, 5.

Οι Μιλλεριστές είχαν αγωνιστεί με τον αποστατημένο Προτεσταντισμό, τον οποίο ο Ιερεμίας ονόμασε «σύναξη γλευαστών», και ανέμεναν με υπομονή να έλθει το όραμα, διότι, όταν θα

ερχόταν, δεν θα ψευδόταν. Η «σύναξη χλευαστών» παριστανόταν από τον γέροντα προφήτη που είπε ψεύδη προς τον προφήτη του Ιούδα, ο οποίος είχε παρουσιάσει τον έλεγχο κατά της κίβδηλης λατρείας του Ιεροβοάμ.

Γνωρίζω τα έργα σου, και τον κόπο σου, και την υπομονή σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρεις τους κακούς· και εδοκίμασες εκείνους που λέγουν ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και τους ευρήκες ψευδείς· και υπέμεινες, και έχεις υπομονή, και για το όνομά μου εκοπίασες, και δεν απέκαμες. Αποκάλυψη 2:2, 3.

Η δεύτερη εκκλησία της Σμύρνης αντιπροσώπευε την περίοδο των διωγμών στην πρώιμη χριστιανική εκκλησία, η οποία αποτελούνταν από γνήσιους μάρτυρες και από ορισμένους που επέσυραν διωγμό επάνω τους για κίνητρα λιγότερο από άγια. Αντιπροσώπευε επίσης την εποχή των Κριτών, όταν κάθε άνθρωπος στον αρχαίο Ισραήλ έκανε ό,τι του φαινόταν ορθό στα ίδια του τα μάτια. Η γενεά της αποστασίας που άρχισε το 1888 προσδιόρισε μια περίοδο διωγμού εναντίον του Πνεύματος της Προφητείας, των εκλεκτών αγγελιαφόρων της ώρας και του Αγίου Πνεύματος. Εισηγάγε μια περίοδο κατά την οποία οι αρχαίοι άνδρες του Λαοδικειανού Αντβεντισμού επέλεξαν να κάνουν ό,τι φαινόταν ορθό στα ίδια τους τα μάτια, όπως μαρτυρείται από άνδρες όπως ο Kellogg, ο Prescott και ο Daniells.

Οι πιστοί ολίγοι εκείνον τον καιρό επρόκειτο να ευρίσκονται σε θανάσιμη πνευματική σύγκρουση με μια τάξη που ισχυριζόταν ότι ήταν Ιουδαίοι, αλλά δεν ήταν. Παρά τις ηγετικές θέσεις που κατείχαν, ανήκαν στη συναγωγή του Σατανά, όπως μαρτυρείται από το γεγονός ότι η Αδελφή Γουάιτ προσδιόρισε πως ορισμένοι καθοδηγούνταν «από αγγέλους που είχαν εκβληθεί από τον ουρανό». Ισχυρίζονταν ότι ήσαν σοφοί, αλλά ήσαν μωροί. Καμία καταδίκη δεν αποδόθηκε στους σοφούς κατά την περίοδο εκείνη, αλλά δόθηκε ενθάρρυνση να είναι πιστοί μέχρι θανάτου. Το 1915, τα τελευταία λόγια που είπε ποτέ η Αδελφή Γουάιτ ήταν: «Εξεύρω εις τίνα επίστευσα», διότι είχε σταθεί πιστή μέχρι θανάτου.

Γνωρίζω τα έργα σου, και τη θλίψη, και την πτωχεία, (πλην είσαι πλούσιος) και γνωρίζω τη βλασφημία εκείνων που λέγουν ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά είναι συναγωγή του Σατανά. Μη φοβηθείς τίποτε από όσα πρόκειται να πάθεις· ιδού, ο διάβολος μέλλει να ρίψει μερικούς από εσάς στη φυλακή, για να δοκιμασθείτε· και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών· γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω τον στέφανο της ζωής. Αποκάλυψη 2:9, 10.

Η εκκλησία της Περγάμου αντιπροσώπευε τον συμβιβασμό μεταξύ αλήθειας και πλάνης, μεταξύ παγανισμού και Χριστιανισμού, κατά τον καιρό του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου, καθώς και τον συμβιβασμό του αρχαίου Ισραήλ που έλαβε χώρα κατά την ιστορία των βασιλέων. Αντιπροσώπευε την ανάμειξη αλήθειας και πλάνης, η οποία μπορεί να παραγάγει μόνο πλάνη. Αντιπροσωπεύθηκε από τη Διάσκεψη της Βίβλου του 1919, κατά την οποία προέκυψε η έκδοση του βιβλίου «The Doctrine of Christ», με σκοπό να δημιουργηθεί ένα Αντβεντιστικό μήνυμα που να αντιπροσωπεύει πλησιέστερα το ψευδές ευαγγέλιο του αποστάτη Προτεσταντισμού. Ήταν στην τρίτη γενεά του Αντβεντισμού όπου έλαβαν χώρα οι μεγάλοι συμβιβασμοί της αλήθειας.

Ήταν σε εκείνη τη γενεά, αρχίζοντας το 1919, που η εκκλησία άρχισε τον συμβιβασμό ο οποίος παρήγαγε το Εγχειρίδιο της Εκκλησίας. Ήταν σε εκείνη τη γενεά, αρχίζοντας το 1919, που η

εκκλησία άρχισε τον συμβιβασμό ο οποίος κατέστησε αναγκαία τη διαπίστωση τόσο στις σχολές υγείας όσο και στις σχολές θρησκείας. Ήταν σε εκείνη τη γενεά που εγκαινιάσθηκε η στροφή προς τις σύγχρονες Βίβλους καθολικής βάσεως. Ήταν μέσα σε εκείνη την ιστορική πορεία που εκδηλώθηκε η προθυμία της ηγεσίας να συνάπτει σχέσεις με καθεστώτα τα οποία ήσαν ανοιχτά αντιχριστιανικά.

Η πρακτική αυτή είχε γεννηθεί στα σπάργανα κατά τον Εμφύλιο Πόλεμο, όταν η λαοδικειακή ηγεσία σύναψε νομική σχέση με την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, προκειμένου να εξασφαλίσει καλύτερη έκβαση για τους νεαρούς άνδρες της εκκλησίας που επρόκειτο να στρατολογηθούν στον φονικότερο πόλεμο της αμερικανικής ιστορίας, και επαναλήφθηκε κατά την έναρξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν ο πρόεδρος της Γενικής Διασκέψεως, A. G. Daniells, ήλθε σε επαφή με τη γερμανική κυβέρνηση, παρέχοντας την έγκρισή του ώστε η Γερμανία να στρατολογεί και να εξαναγκάζει νέους άνδρες να υπηρετούν στο στράτευμα, να φέρουν όπλα και να παραθεωρούν το Σάββατο. Εκείνη η ενέργεια του Daniells επέφερε έναν διαχωρισμό που παρήγαγε τις διάφορες αποσχίσεις του Μεταρρυθμιστικού κινήματος των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, οι οποίες υφίστανται μέχρι αυτήν ακριβώς την ημέρα.

Εκείνος ο συμβιβασμός συνεχίστηκε με τη ναζιστική Γερμανία του Χίτλερ, και κατόπιν με τα έθνη που αποτελούσαν τη Σοβιετική Ένωση, και εξακολουθεί ακόμη και σήμερα να διατηρείται σε καθεστώτα όπως η Κίνα. Ο συμβιβασμός της τρίτης γενεάς στη σχέση της με την κρατική διακυβέρνηση είχε προτυπωθεί από τον συμβιβασμό των αρχαίων βασιλέων του Ισραήλ και του Κωνσταντίνου, όπως αυτός συμβολίζεται στην εκκλησία της Περγάμου. Εκείνη η περίοδος αντιπροσώπευε επίσης τον συμβιβασμό της εκκλησιαστικής της πολιτείας με το ψευδές ευαγγέλιο της ειρήνης και ασφάλειας, το οποίο αντιπροσωπεύεται από το «The Doctrine of Christ» του Prescott.

Γνωρίζω τα έργα σου και πού κατοικείς, όπου είναι ο θρόνος του Σατανά· και κρατείς σταθερά το όνομά μου και δεν αρνήθηκες την πίστη μου, ακόμη και κατά τις ημέρες εκείνες κατά τις οποίες ο Αντίπας ήταν ο πιστός μου μάρτυς, ο οποίος θανατώθηκε ανάμεσά σας, όπου κατοικεί ο Σατανάς. Αλλά έχω ολίγα εναντίον σου, διότι έχεις εκεί εκείνους που κρατούν τη διδαχή του Βαλαάμ, ο οποίος edίδαζε τον Βαλάκ να βάλει πρόσκομμα ενόπιον των υιών Ισραήλ, ώστε να φάγουν ειδωλόθυτα και να πορνεύσουν. Αποκάλυψις 2:13, 14.

Η πορνεία προσδιορίζει το έργο της Γενικής Διάσκεψης, καθώς ευθυγραμμίστηκαν με έθνη όπως η Ναζιστική Γερμανία και η Σοβιετική Ένωση, με το πρόσχημα της διατηρήσεως αναγκαίων σχέσεων συνεργασίας με τις διεφθαρμένες κυβερνήσεις, ενώ παραγνώριζαν τους πιστούς μέσα σε εκείνα τα έθνη, οι οποίοι υπέστησαν διωγμό από τα διάφορα καθεστώτα με τα οποία εκείνοι είχαν συμπαραταχθεί. Η τροφή που είχε θυσιασθεί στα είδωλα αντιπροσώπευε την ψευδή μεθοδολογία του αποστατημένου Προτεσταντισμού και του Καθολικισμού, η οποία τότε είχε εδραιωθεί στα πανεπιστήμια του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, τα οποία είχαν συμφωνήσει να διοικούνται από τις κατευθυντήριες αρχές αποστατημένων μεθοδολογιών, τόσο στη θρησκεία όσο και στην υγεία.

Ο Ιησούς απεικόνισε το τέλος της τρίτης γενεάς όπως και την αρχή της, διότι σημείωσε την έλευση της τετάρτης γενεάς με τη δημοσίευση του βιβλίου *Questions on Doctrine*, που εκδόθηκε το

1957, το οποίο απέρριψε πλήρως την πρωταρχική διάκριση της σωτηρίας που υφίσταται μεταξύ της αλήθειας και των εσφαλμένων ιδεών του αποστατικού Προτεσταντισμού και του Καθολικισμού. Το βιβλίο, βεβαίως, περιέχει αρκετές εσφαλμένες διδασκαλίες, αλλά κατ' ουσίαν διδάσκει ότι είναι αδύνατον να ζήσει κανείς νικηφόρα εν Χριστώ, έως ότου, κατά τη Δευτέρα Παρουσία, μεταβληθεί θαυματουργικά. Το βιβλίο αυτό σηματοδότησε την αρχή της γενεάς κατά την οποία οι είκοσι πέντε αρχαίοι άνδρες επρόκειτο να προσκυνήσουν τον ήλιο. Τα πολιτικά και θρησκευτικά στοιχεία που ήταν αναγκαία ώστε η Λαοδικεϊκή Εκκλησία των Αντβεντιστών να αποδεχθεί τη λατρεία της Κυριακής κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής είχαν πλέον εμφανισθεί.

Το τέταρτο βδέλυγμα του Ιεζεκιήλ λαμβάνει χώρα όταν οι πιστοί ολίγοι στο ένατο κεφάλαιο λαμβάνουν σφραγίδα επί των μετώπων αυτών, ακριβώς προτού οι άγγελοι της εξολοθρεύσεως αρχίσουν το έργον αυτών. Το όραμα αρχίζει στο εδάφιο 1 του ογδού κεφαλαίου, κατά την πέμπτην ημέραν, του έκτου μηνός, του έκτου έτους. Το όραμα αρχίζει την ημέραν προ της εκτελέσεως της κρίσεως επί εκείνων οι οποίοι προσκυνούν τον ήλιον, το οποίον είναι το σημείον της παπικής εξουσίας, και ο αριθμός του ονόματος αυτού είναι «666».

Το έργο της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 με την επίθεση κατά του θηρίου της γης, η οποία εκτελέσθηκε από το τρίτο Ουαί του Ισλάμ. Η επίθεση εκείνη έκανε τα έθνη να οργισθούν και σημάδεψε την άφιξη της όψιμης βροχής. Αλλά η όψιμη βροχή θα αναγνωριζόταν μόνο από εκείνους οι οποίοι θα οδηγούνταν πίσω στα θεμέλια του Αντβεντισμού, ώστε να διακρίνουν ότι τα τρία Ουαί του Ισλάμ αποτελούν θεμελιώδη αλήθεια. Κατά το χρονικό εκείνο σημείο, όσοι οδηγούνταν πίσω στις αρχαίες τρίβους, τις οποίες ο Ιερεμίας προσδιορίζει ως «την ανάπαυση» (η οποία είναι η όψιμη βροχή), είτε θα γίνονταν φύλακες που θα σάλπιζαν με τη σάλπιγγα του τρίτου Ουαί, είτε θα ήταν από εκείνους που αρνούσαν να υπακούσουν στον ήχο της σάλπιγγος, και έτσι αρνούσαν να περπατήσουν στις αρχαίες τρίβους.

Τότε δοκιμάσθηκαν με την αμαρτία της αποστασίας του πατέρα τους του 1863. Κατά το ίδιο ακριβώς χρονικό σημείο, έφθασε ένα μήνυμα περί της δικαιοσύνης του Χριστού, το οποίο είναι «δικαίωσις διά πίστεως εν αληθεία». Ήταν το Λαοδικεϊακό μήνυμα των Jones και Waggoner, και ήταν το μήνυμα του Ιεζεκιήλ προς τα νεκρά ξηρά οστά, το οποίο ήλθε από τους «τέσσερις ανέμους», οι οποίοι είναι σύμβολο του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο (το «οργισμένο άλογο» που επιζητεί να απολυθεί). Εκείνοι οι ολίγοι πιστοί δοκιμάσθηκαν τότε με την αμαρτία της αποστασίας του πατέρα τους του 1888, καθώς ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ κατέβη όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατεβλήθησαν, και εκπληρώθηκε η Αποκάλυψις κεφάλαιο δεκαοκτώ, εδάφια ένα έως τρία.

Κατόπιν δοκιμάσθηκαν με την ταύτιση του μηνύματος της όψιμης βροχής. Ήταν η όψιμη βροχή μια εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού όπως κατά τους παρελθόντες αιώνες, ή μήπως οι εκδηλώσεις της δυνάμεως του Θεού ανήκαν μόνο στο παρελθόν; Οι ολίγοι πιστοί δοκιμάσθηκαν τότε από την αποστασία της αποστασίας των πατέρων τους το 1919. Το πώς οι ολίγοι πιστοί θα διαπλεύσουν μέσα από εκείνες τις τρεις δοκιμασίες καθορίζει εάν θα λάβουν τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους ή εάν θα βρεθούν να προσκυνούν τον ήλιο μαζί με τους είκοσι πέντε πρεσβυτέρους του Λαοδικεϊακού Αντβεντισμού.

Όλες οι αποστασίες των τεσσάρων γενεών του Λαοδικειανού Αντβεντισμού βρίσκουν το αντίστοιχό τους στην 11η Σεπτεμβρίου 2001. Η ημερομηνία εκείνη, την οποία ο Ησαΐας προσδιόρισε ως την «ημέρα του ανατολικού ανέμου», σηματοδοτεί την έναρξη του καιρού της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και ο καιρός της σφράγισης είναι μια χρονική περίοδος. Το τέλος της περιόδου έχει απεικονισθεί διά της αρχής, διότι ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος διά της αρχής ενός πράγματος. Στις τελικές κινήσεις της διαδικασίας της σφράγισης, οι δοκιμασίες που αντιπροσωπεύθηκαν κατά την αρχή της περιόδου επαναλαμβάνονται εκ νέου.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, έφθασαν οι δοκιμασίες στις οποίες απέτυχαν οι αποστάτες του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, όπως αυτοί απεικονίζονται από τα τέσσερα βδελύγματα του Ιεζεκιήλ και από τις τέσσερις πρώτες εκκλησίες των κεφαλαίων δύο και τρία της Αποκάλυψης, σηματοδοτώντας την έναρξη μιας διαδικασίας δοκιμασίας που οδηγεί είτε στο χάραγμα του θηρίου είτε στη σφραγίδα του Θεού, για όσους ομολογούν ότι είναι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας.

Η ηγεσία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού έχει παγιδευθεί από τα δεσμά των ιδίων της των απατών, και είναι ουσιαστικά αδύνατον γι' αυτούς να «αναγνωρίσουν» μια επανάληψη της εκδήλωσης της δύναμης του Θεού, όπως αυτή παριστάνεται από προηγούμενα μεταρρυθμιστικά κινήματα, περιλαμβανομένου του μεταρρυθμιστικού κινήματος που έφερε τον Αντβεντισμό στην ύπαρξη. Οι πρεσβύτεροι άνδρες διασκόρπισαν και συγκάλυψαν τα δόγματα που παριστάνονται από τα κοσμήματα του Μίλλερ με κίβδηλα νομίσματα και κοσμήματα. Η θήκη της Βίβλου του Βασιλέως Ιακώβου έχει παραπεμφθεί στους καιρούς της αρχαϊκής γλώσσας και έχει αντικατασταθεί από Βίβλους στη σύγχρονη γλώσσα, οι οποίες εκφράζονται με την ορολογία του ανθρώπου της αμαρτίας.

Εάν κάποιος από τους αρχαίους άνδρες ήταν πρόθυμοι να εξετάσουν το ενδεχόμενο ότι το μήνυμα της όψιμης βροχής δεν είναι μήνυμα ειρήνης και ασφάλειας, θα ήταν σχεδόν αδύνατον γι' αυτούς να αναγνωρίσουν ότι οι εκδηλώσεις της δυνάμεως του Θεού στις ιερές ιστορίες του παρελθόντος είναι εκείνες που προσδιορίζουν συγκεκριμένα τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ακόμη δυσκολότερο γι' αυτούς είναι να αναγνωρίσουν ότι οι ιερές ιστορίες που προσδιορίζουν αμεσότερα τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι οι ιερές ιστορίες που εκπληρώνουν το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία, διότι το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία καταδεικνύει ότι υπάρχει πάντοτε ένας αγγελιοφόρος που προετοιμάζει την οδό για την αιφνίδια άφιξη του Αγγελιοφόρου της Διαθήκης. Εκείνος ο αγγελιοφόρος αντιπροσωπευόταν από τον προφήτη Ηλία, ο οποίος διακήρυξε με παρρησία ότι δεν θα υπήρχε βροχή στην ιστορία του, παρά μόνον εάν ερχόταν μέσω της διακονίας του.

Οι εβδομήντα πρεσβύτεροι του Ιεζεκιήλ θα θεωρούσαν γελοίο να δεχθούν ότι ο ισχυρισμός τους πως είναι ο ναός του Κυρίου ήταν αβάσιμος και ότι στην πραγματικότητα εξέφραζε τον ισχυρισμό ενός λαού που παραμεριζόταν, όπως ακριβώς ο αμπελώνας δόθηκε σε εκείνους που φέρουν τους καρπούς άξιους του αμπελώνος. Το μήνυμα του τρίτου Ουαί, ο αγγελιοφόρος που ετοιμάζει την οδό, το άσμα του αμπελώνος, όλα μαρτυρούν εναντίον των παραδόσεων και των εθίμων στα οποία είχαν εναποθέσει την εμπιστοσύνη τους, και αποτελούν ένα σχεδόν ανυπέρβλητο εμπόδιο για την

αναγνώριση της όψιμης βροχής.

Το συμπέρασμα της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων φανερώνει τις ίδιες δοκιμασίες για εκείνους που έχουν ισχυρισθεί ότι «αναγνωρίζουν» τον ρόλο του Ισλάμ του τρίτου Αλλοίμονο. Η «αύξησις της γνώσεως», η οποία εγκαινίασε το κίνημα των Μιλλεριτών, άρχισε στο τέλος των «επτά καιρών» το 1798. Η «αύξησις της γνώσεως», η οποία εγκαινίασε το κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, άρχισε στο τέλος ενός συμβολικού «επτά καιρών» (εκατόν είκοσι έξι ετών) το 1989. Κατά τη διάρκεια αυτών των εκατόν είκοσι έξι ετών κλιμακούμενης αποστασίας, ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός έχει φθάσει στην τετάρτη και τελική του γενεά.

Είναι η τρίτη και η τετάρτη γενεά κατά τις οποίες ένα έθνος ή ένας λαός γεμίζει το ποτήριον του χρόνου της δοκιμασίας του, και ο καιρός εκείνος έχει τώρα φθάσει. Η «αύξησις της γνώσεως» από το βιβλίο του Δανιήλ, η οποία παριστάνεται από τον ποταμό Χιδδέκελ, είναι επίσης η γνώσις που αυξάνεται όταν η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού αποσφραγίζεται λίγο πριν κλείσει η δοκιμασία.

Θα εξετάσουμε τα τρία τελευταία κεφάλαια του βιβλίου του Δανιήλ στο επόμενο άρθρο.

«Πλησιάζουν ταχέως οι ημέρες κατά τις οποίες θα υπάρξει μεγάλη αμηχανία και σύγχυση. Ο Σατανάς, ενδεδυμένος αγγελικά ενδύματα, θα πλανήσει, ει δυνατόν, και αυτούς τους εκλεκτούς. Θα υπάρχουν θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί. Κάθε άνεμος διδασκαλίας θα πνέει. Όσοι απέδωσαν ύψιστη τιμή στην “ψευδωνύμως λεγομένη επιστήμη” δεν θα είναι τότε οι ηγέτες. Όσοι εμπιστεύθηκαν στη διάνοια, στη μεγαλοφυΐα ή στο ταλέντο δεν θα στέκονται τότε επικεφαλής των τάξεων. Δεν βάδισαν σε αρμονία με το φως. Όσοι απέδειξαν τους εαυτούς τους άπιστους δεν θα τους εμπιστευθούν τότε το ποίμνιο. Στο τελευταίο αυτό επίσημο έργο ολίγοι μεγάλοι άνδρες θα συμμετάσχουν. Είναι αυτάρκεις, ανεξάρτητοι από τον Θεό, και Εκείνος δεν μπορεί να τους χρησιμοποιήσει. Ο Κύριος έχει πιστούς δούλους, οι οποίοι στον καιρό του κλονισμού και της δοκιμασίας θα φανερωθούν στην όραση. Υπάρχουν πολύτιμες ψυχές τώρα κρυμμένες, οι οποίες δεν έκλιναν το γόνυ στον Βάαλ. Δεν είχαν το φως που έλαμπε επάνω σας με συγκεντρωμένη λάμψη. Αλλά ίσως κάτω από ένα τραχύ και μη ελκυστικό εξωτερικό να αποκαλυφθεί η καθαρή λαμπρότητα ενός γνήσιου χριστιανικού χαρακτήρα. Την ημέρα στρέφουμε το βλέμμα προς τον ουρανό, αλλά δεν βλέπουμε τα άστρα. Είναι εκεί, στερεωμένα στο στερέωμα, αλλά ο οφθαλμός δεν μπορεί να τα διακρίνει. Τη νύχτα αντικρίζουμε την αληθινή τους λάμψη.» Testimonies, τόμος 5, 80, 81.